

DEPARTEMENTET

J.nr. M 1034-0364

Den 1. december 2004

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 12 (L 60) stillet af Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg den 30. november 2004.

Spørgsmål nr. 12:

Vil ministeren give tilsagn om at sikre det administrative grundlag for at tydeliggøre, at der gives adgang til elektroniske oplysninger, således at økonomien ikke er en begrænsende faktor, jf. henvendelsen fra Dicar og - hvis der ikke er lovgrundlag - at fremsætte ændringsforslag der tilvejebringer lovgrundlaget ?

Svar:

Som jeg nævner i mit svar til Dicar, jf. spørgsmål 3 (L 60) fastsætter miljøoplysningsdirektivet, at der kan tages gebyr for udlevering af miljøoplysninger, men gebyrets størrelse må ikke overstige et rimeligt beløb. Direktivets præampel præciserer, at dette indebærer at gebyret som hovedregel ikke må overstige de faktiske omkostninger ved at tilvejebringe materialet. Dette gælder dog ikke på visse nærmere betingelser ved udlevering af miljøoplysninger på et kommercielt grundlag. Her må der fastsættes et markedsbaseret gebyr.

Miljøoplysningslovens § 5, stk. 2, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om betaling for aktindsigt i miljøoplysninger, der er tilrådighed i andet end skriftlig form. Der er i medfør heraf på Miljøministeriets område udstedt bekendtgørelse nr. 579 af 27. juni 1994, hvorefter de faktiske omkostninger ved fremstilling af kopien kan opkræves.

Den danske retstilstand svarer således på dette punkt til direktivets. Jeg ser derfor ikke behov for lovændringer på dette punkt.